

Jeg tror, at både hr. Keld Albrechtsen og jeg må se i øjnene, at Rusland ikke har søgt om medlemskab af NATO, men det øjeblik hr. Keld Albrechtsen kunne hjælpe mig med at få russerne til at søge, så kunne vi måske konkretisere dette lidt nærmere.

Jeg tror, at det, der først og fremmest er behov for – og det var også essensen af det, jeg sagde – er at prøve på at se ud i fremtiden og se, hvad dette kan indebære. På lang sigt er essensen af den proces, vi har sat i gang, at Rusland bliver en del af det sikkerhedspolitiske system, og inden for hvilken organisation det sker, det må tiden vise. Det afgørende er, at Rusland ikke bliver holdt uden for.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg skal straks beklage, at jeg kom til at gøre Det Radikale Venstre ansvarlig for udtalelser fra regeringsmedlemmer. Men så vil jeg da godt spørge forsvarsministeren, om forsvarsministeren står ved sin udtalelse i Aktuelt den 15. december 1995 om, at en udvidelse af NATO mod øst er en opgave, som ligger før en udvidelse af EU mod øst.

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne starte med at takke hr. Keld Albrechtsen for overhovedet at have rejst denne debat i dag. Der kan ikke herske nogen tvivl om, at vi i virkeligheden ikke kan tale nok og tit nok om det her emne her i Folketinget, for det er vigtigt, at vi får det helt på det rene, hvad det er vi foretager os, når vi diskuterer NATO's udvidelse, når vi diskuterer sikkerhedspolitik i Europa.

Jeg kan så beklage, at hr. Keld Albrechtsen kom til at sige helt klart og tydeligt, hvad der var meningen – set ud fra Enhedslistens synspunkt – med denne her debat i dag. Det var – for at citere hr. Keld Albrechtsen – »for at styrke demokratiet i Rusland«, og jeg mener reelt ikke, at Folketingets tid skal spildes på at diskutere indenrigspolitik i Rusland.

Men hvis man overhovedet skal gå videre i de tankebaner, som Enhedslisten her har stillet til rådighed, så ville jeg have ønsket, at vi kunne have taget en reel diskussion om, hvordan vi fra dansk eller vesteuropæisk side kunne prøve på at forhindre de umenneskelige tilstande, der er i dele af Rusland: den nedslagtning, der foregår i og uden for Tjetjenien, som vi er vidne til dag efter dag, den måde, hvorpå Rusland prøver på

at møve sig ind på vesteuropæiske lande, også i Europarådet, med lovning om, at nu skal menneskerettighederne nok blive bedre, og så vil det komme op til afstemning i næste uge, om de skal være medlem af Europarådet.

Så vidt jeg er orienteret, vil regeringen og dens medlemmer stemme for, at Rusland nu er værdig til den slags. Fremskridtspartiet mener ikke, at Rusland er værdig til at være medlem af Europarådet. Fremskridtspartiet mener ikke, at Rusland har gjort sit for at overholde menneskerettigheder. Fremskridtspartiet mener ikke, at Rusland har gjort sit bedste for at få demokratiske tilstande inden for landets egne grænser. Men når det er sagt, så må jeg også sige, at det er ikke det, vi skal diskutere under denne forespørgsel; det er udvidelse af NATO.

Og så vil jeg vende mig til udenrigsministeren og takke for hans besvarelse, som var korrekt, som var klar, og som viste, at regeringspartierne – og det glæder mig også at se, at hr. Knud Enggaard ligefrem refererede til den – står ved den dagsorden, der blev vedtaget den 24. november 1994. Den står et meget stort flertal stadig væk bag ved, forstår jeg, og det kan vi kun glæde os over.

Hvad er det så, der sker med udvidelsen af NATO? Hvad er det, der er sket siden 1994? Ja, vi har ikke blot fået lavet CSCE til OSCE, men har også fået det til at begynde at fungere.

Danmark står i den meget heldige situation, at vi til næste år har formandskabet, og det er Danmark, der skal forestå ledelsen af, at OSCE kommer til at fungere endnu bedre; får større magt, får gennemført demokratiske valg i Bosnien-Hercegovina, og hvad der nu ellers er af meget store opgaver, der ligger lige for her og nu, når vi taler om sikkerhed i Europa.

Under OSCE – hvis jeg må udtrykke mig sådan – har vi så NATO, og så har vi jo i øvrigt også SNG. Jeg ved, det er blevet nævnt før, men der er nu ikke så mange, der taler om SNG, for der findes jo også en anden militær alliance. Men efter at Warszawapagten blev opløst, efter at Sovjetunionen faldt fra hinanden, ja, så er der kommet en del nye lande, og det er dem, der, som nogle meget malende har beskrevet, ligger i et sikkerhedspolitisk tomrum.

Hr. Gert Petersen var inde på, at de havde nu nok ikke noget rigtigt at frygte, for der var jo ingen aggressor til at true disse her nye demokratier. Jeg ville ønske, at der var nogle flere politikere, der fik lov til at tale med politikere fra de nye lande og høre dem, når de diskuterer